

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

**de staatssecretaris van Justitie,
appellant,**

**tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 20 juni 2008 in zaak nr. 07/34730 in het geding tussen:**

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 augustus 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 juni 2008, verzonden op 3 juli 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 31 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 33, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) is de staatssecretaris bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

Ingevolge artikel 34, eerste lid, van de Vw 2000, zoals dat artikel ten tijde van belang luidde, kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd, als bedoeld in artikel 33, van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, afloopt een grond als bedoeld in artikel 32 voordoet.

Ingevolge artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28, worden ingetrokken, dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan worden afgewezen, indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, is komen te vervallen.

2.2. Bij besluit van 18 januari 2002 is aan de vreemdeling op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd verleend, geldig van 17 augustus 2001 tot 17 augustus 2004. De vreemdeling heeft op 1 mei 2004 een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd.

2.3. In het besluit van 14 augustus 2007 en het daarin ingelaste voornemen, strekkende tot afwijzing van voormelde aanvraag, heeft de staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat de grond voor verlening van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de voet van artikel 29, eerste lid, onder d, van de Vw 2000 is komen te vervallen en voorts dat de vreemdeling ten tijde van de verlening van die vergunning niet in aanmerking kwam en thans niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning asiel op de voet van artikel 29, eerste lid, onder a, b of c, van de Vw 2000.

Daartoe heeft de staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat de door de vreemdeling bij de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd naar voren gebrachte feiten, namelijk dat hij op 25 mei 1998 door de rebellen is opgepakt en tot 2 juli 2001 door hen is vastgehouden en gedurende zijn verblijf door de rebellen is gedwongen om geroofde spullen te dragen en mee te vechten, niet ongeloofwaardig worden geacht. De staatssecretaris acht het asielrelaas van de vreemdeling echter niettemin ongeloofwaardig, nu de door de vreemdeling aan deze feiten ontleende vermoedens dat hij vanwege zijn verblijf bij de rebellen bij terugkeer naar Sierra Leone door de autoriteiten zal worden vervolgd dan wel te vrezen heeft voor wraakacties van de zijde van de bevolking, niet het benodigde realiteitsgehalte bevatten. Voor zover de vreemdeling aan de onderhavige aanvraag ten grondslag heeft gelegd dat hij uit een telefoongesprek met zijn echtgenote en een brief van haar van 11 juni 2007 heeft vernomen dat hij door de politie wordt gezocht en zijn echtgenote regelmatig door de politie wordt bedreigd teneinde zijn verblijfplaats te achterhalen, biedt dit onvoldoende grond om het vermoeden van de vreemdeling over wat hem te wachten staat bij terugkeer naar Sierra Leone alsnog plausibel te achten, aldus de staatssecretaris.

2.4. De staatssecretaris klaagt in de enige grief dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, nu de de door de vreemdeling naar voren gebrachte feiten geloofwaardig zijn bevonden, bezien in samenhang met de inhoud van de brief van 11 juni 2007, nader onderzoek door de staatssecretaris naar de persoon van de vreemdeling gerechtvaardigd was, teneinde vast te stellen of de gestelde vrees van de vreemdeling voor de Sierraleoonse autoriteiten en burgers reëel is. Daartoe betoogt de staatssecretaris dat, samengevat weergegeven, de rechtbank hiermee ten onrechte zijn standpunt omtrent het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling geuite vermoedens niet terughoudend heeft getoetst, maar haar eigen oordeel daaromtrent in de plaats daarvan heeft gesteld. De rechtbank heeft aldus niet onderkend dat hij zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de door de vreemdeling aan de feiten ontleende vermoedens over wat hem bij terugkeer naar het land van herkomst te wachten staat, niet plausibel zijn, aldus de staatssecretaris.

2.4.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien een vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond

voor verlening vormen.

Het is derhalve aan de desbetreffende vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de staatssecretaris aannemelijk te maken.

2.4.2. Bij de beoordeling door de staatssecretaris van het asielrelaas gaat het meestal niet om de vraag of en in hoeverre de verklaringen over de feiten en omstandigheden die de vreemdeling aan zijn aanvraag ten grondslag heeft gelegd als vaststaand moeten worden aangenomen. De vreemdeling is immers veelal niet in staat en van hem kan ook redelijkerwijs niet worden gevergd zijn asielrelaas overtuigend met bewijsmateriaal te staven. Om de vreemdeling, waar dat probleem zich voordoet, tegemoet te komen en toch een adequate beoordeling van de aanvraag in het licht van de toepasselijke wettelijke voorschriften te kunnen verrichten, pleegt de staatssecretaris blijkens het gestelde in de paragrafen C1/1.2, C1/3.2.2 en C1/3.2.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000, zoals die luiden ten tijde van belang, het asielrelaas en de daarin gestelde feiten en omstandigheden voor waar aan te nemen, indien de vreemdeling alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het asielrelaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, van de Vw 2000 opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoet.

2.4.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 27 januari 2003 in zaak nr. 200206297/1, AB 2003, 286), komt de staatssecretaris bij de toepassing van voormeld beleid in een concreet geval beoordelingsruimte toe. De staatssecretaris beoordeelt de geloofwaardigheid van het asielrelaas op basis van uitvoerige gehoren en van vergelijking van het asielrelaas met al datgene, wat hij over de situatie in het land van herkomst weet uit ambtsberichten en andere objectieve bronnen en wat hij eerder heeft onderzocht en overwogen naar aanleiding van de gehoren van andere vreemdelingen in een vergelijkbare situatie. Dit overzicht stelt hem in staat die beoordeling vergelijkenderwijs en aldus geobjectiveerd te verrichten. Het op deze wijze beoordelen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas door de staatssecretaris brengt met zich dat de rechter die beoordeling terughoudend dient te toetsen.

2.4.4. Zoals de Afdeling evenzeer eerder heeft overwogen (onder meer uitspraak van 4 mei 2006 in zaak nr. 200509551/1, JV 2006/246), geldt het vorenstaande ook voor de beoordeling door de staatssecretaris van het realiteitsgehalte van de niet gestaafde vermoedens. De Afdeling is evenwel thans van oordeel dat in dat opzicht van de vermoedens van de vreemdeling die deel uitmaken van de gebeurtenissen die volgens zijn asielrelaas hebben plaatsgevonden, dienen te worden onderscheiden de door de vreemdeling aan die gebeurtenissen ontleende vermoedens over wat hem bij terugkeer naar het land van herkomst te wachten staat. De rechter dient met de terughoudendheid als hiervoor omschreven te toetsen of de staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vermoedens van de vreemdeling die deel uitmaken van de gebeurtenissen die volgens zijn

asielrelaas hebben plaatsgevonden, niet plausibel te achten zijn en diens gevolge niet als geloofwaardig kunnen worden aangenomen. Bij de toetsing door de rechter van het standpunt van de staatssecretaris omtrent het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan de niet ongeloofwaardig geachte feiten en omstandigheden ontleende vermoedens over wat hem bij terugkeer naar het land van herkomst te wachten staat, is voor evenbedoelde terughoudendheid evenwel geen plaats. Die vermoedens maken immers deel uit van de door de vreemdeling op die feiten en omstandigheden gebaseerde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1(A) van het Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen van Genève van 28 juli 1951, zoals gewijzigd bij Protocol van New York van 31 januari 1967, of voor schending jegens hem van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Het standpunt van de staatssecretaris over de gegrondheid van die vrees van de vreemdeling dient naar vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer uitspraak van 15 november 2002 in zaak nr. 200205536/1, JV 2003/13) door de rechter niet met de terughoudendheid als hiervoor bedoeld te worden getoetst.

2.4.5. Gelet op het vorenoverwogene bestaat geen grond voor het oordeel dat de rechtbank het standpunt van de staatssecretaris over het door de vreemdeling aan de geloofwaardig bevonden feiten ontleende vermoeden over wat hem bij terugkeer naar Sierra Leone te wachten staat, ten onrechte niet terughoudend heeft getoetst.

De grief faalt.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.6. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

In het sedert 1 juli 2009 geldende vierde lid van artikel 1:1 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) is bepaald dat de vermogensrechtelijke rechtsgevolgen van een handeling van een bestuursorgaan de rechtspersoon treffen waartoe het bestuursorgaan behoort. Tegelijk is het derde lid van artikel 8:75 van de Awb komen te vervallen. In verband hiermee is het niet meer nodig dat de Afdeling in geval zij het bestuursorgaan in de kosten veroordeelt, de rechtspersoon aanwijst die de kosten moet vergoeden. Welke rechtspersoon daartoe is gehouden, volgt thans rechtstreeks uit de wet.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. I.S. Vreken, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

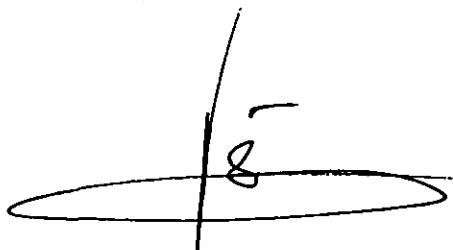
w.g. Vreken
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 juli 2009

434-555.

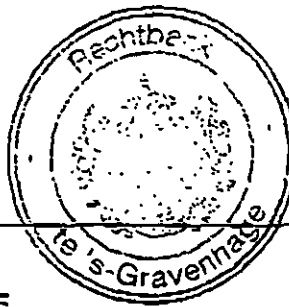
Verzonden: 21 juli 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

AFSCHRIJF

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 07/34730

Uitspraak in het geschil tussen:

I
geboren op
van Sierra Leone nationaliteit,
V-nummer
eiser,
gemachtigde: mr. H.T. Gerbrandy, advocaat te Leeuwarden,
en

IND lokatie:	Zwolle		
Dossiersnr:			
Utlad ontvangstdatum			
Briefnr:			
IND ontvangstdatum:	04 JUL 2008		
Registratie in	naam indw.		
INDIS	datum:	unit:	
Invocer	naam indw.		
nummer	datum:	unit:	

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door F.H. Postma, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 17 augustus 2001 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 18 januari 2002 deze aanvraag ingewilligd.

1.2. Op 1 mei 2004 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 14 augustus 2007 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.3. Bij beroepsschrift van 7 september 2007 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld. Bij brief van 9 november 2007 heeft eiser de gronden van beroep ingediend.

1.4. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.5. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 15 mei 2008. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: Awb 07/34730

blad 2

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiser heeft ter ondersteuning van zijn asielaanvraag, samengevat, het volgende naar voren gebracht. Eiser is op 25 mei 1998 opgepakt door rebellen, waarbij er op hem is geschoten en hij zijn linker wijsvinger heeft verloren. Vervolgens werd hij meer dan twee jaar lang vastgehouden door de rebellen, die hem hebben gedwongen geroofde spullen en munitie te dragen en mee te vechten. In het rebellenkamp heeft eiser van een buurjongen vernomen dat zijn ouders op 6 januari 1999 door de rebellen zijn gedood. Eiser wist in juli 2001 te ontsnappen en is vervolgens door blanke mannen geholpen aan boord van een schip te komen, waarmee hij in Nederland is aangekomen. Omdat eiser bij de rebellen heeft verbleven, staat hij in de negatieve belangstelling van de Sierra Leoneanse autoriteiten, zodat hij niet terug kan keren. Bij terugkeer zal eiser worden opgepakt en gemarteld of vermoord, hetgeen hij van zijn vrouw heeft vernomen, die nog in Sierra Leone woont en regelmatig door de politie wordt ondervraagd met betrekking tot de huidige verblijfplaats van eiser. Uit de informatie van de echtgenote van eiser blijkt dat de politie naar hem op zoek is, aangezien hij als rebel wordt beschouwd en hij over diamanten zou beschikken en mensen heeft vermoord. De regels van de amnestieregeling voor (ex-)rebellens wordt niet daadwerkelijk nageleefd in Sierra Leone, aangezien zij worden gedood in de gevangenis. Deze regeling zal volgens eiser dan ook geenszins kunnen voorkomen dat hij wordt opgepakt en vermoord.

2.2. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen op grond van artikel 34 juncto artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), nu de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 is komen te vervallen. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat er ten tijde van de vergunningverlening geen gronden, als genoemd in artikel 29 Vw 2000, bestonden om aan eiser een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd te verlenen. Verweerder heeft dit standpunt als volgt gemotiveerd. Verweerder acht de feiten van het asielrelaas niet ongeloofwaardig, echter eiser heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat hij, doordat hij bij de rebellen heeft verbleven, te vrezen heeft van vervolging door de Sierra Leoneanse autoriteiten en de bevolking, zodat toch tot ongeloofwaardigheid van het asielrelaas wordt geconcludeerd. Eiser is ten tijde van zijn verblijf bij de rebellen nimmer in de negatieve aandacht van de autoriteiten komen te staan en is na zijn ontsnapping direct naar een boot gebracht, waarmee hij naar Nederland is gekomen. Verweerder stelt zich op het standpunt dat de vrees van eiser voor de Sierra Leoneanse autoriteiten en de burgers op eigen, niet nader onderbouwde vermoedens, is gebaseerd. Voorts heeft verweerder, in het kader van de extunc toetsing, betoogd dat het relaas van eiser, noch de overige thans bekende feiten en omstandigheden, aanleiding geven om aan te nemen dat eiser op dit moment wel in aanmerking komt voor verblijfsaanvaarding. De door eiser via zijn echtgenote verkregen informatie dat hij in Sierra Leone wordt gezocht en zal worden opgepakt indien hij terugkeert, is niet van een objectieve en verificerbare bron afkomstig. Volgens verweerder valt geenszins uit te sluiten dat deze informatie enkel op verzoek van eiser is verstrekt. Voorts kan de stelling van eiser dat de amnestieregeling voor (ex-)rebellens niet voor hem geldt evenmin reden vormen hem een verblijfsvergunning te verlenen, nu deze stelling enkel op eigen vermoedens is gebaseerd en geenszins is onderbouwd. Ten aanzien van het beroep van eiser op artikel 4 van de Richtlijn 2004/83/EG inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van de verleende bescherming (Definitieverrichtlijn), overweegt verweerder dat, gelet op de uitspraak van de Afdeling

bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 12 juli 2007, nr. 2007031831/1, de samenwerkingsplicht in dit artikel niet verder strekt dan hetgeen in artikel 31, eerste lid, Vw 2000 is bepaald omtrent het door de vreemdeling indienen van elementen ter staving van zijn asielverzoek. Wat betreft het beroep op artikel 4, vijfde lid, Definitierichtlijn, stelt verweerder dat, voor zover deze bepaling al een rechtstreeks toepasbare norm zou inhouden, niet gebleken is dat eiser voldoet aan de voorwaarden zoals genoemd onder a tot en met e van dit artikel.

2.3. Eiser stelt zich op het standpunt dat hij niet terug kan keren naar Sierra Leone, aangezien hij daar vervolgd zal worden door de autoriteiten en hij tevens wraak door medeburgers kan verwachten. Eiser heeft, middels een telefoongesprek en een brief van 11 juni 2007 van zijn echtgenote in Sierra Leone, vernomen dat hij aldaar wordt gezocht. Zijn echtgenote wordt regelmatig bedreigd door de politie, welke op deze wijze de verblijfplaats van eiser tracht te achterhalen. Volgens eiser is de door zijn echtgenote verstrekte informatie dermate concreet dat van verweerder een actieve houding mag worden verwacht, ten aanzien van het verzamelen van meer bewijsstukken die de asielaanvraag van eiser kunnen onderbouwen. Eiser wijst in dit kader op het bepaalde in artikel 4 van de Definitierichtlijn, waaruit een samenwerkingsplicht tussen verweerder en eiser kan worden afgeleid. Verweerder kan niet enkel verwijzen naar de onvoldoende geconcretiseerde vermoedens van eiser ten aanzien van diens verblijf bij de rebellen. Nu verweerder uitgaat van de geloofwaardigheid van de gebeurtenissen in Sierra Leone dient hij met eiser samen te werken, teneinde zijn vrees nader te onderbouwen. Aangezien artikel 31, tweede lid, onder f, Vw 2000 niet aan eiser is tegengeworpen, dient aan hem op grond van artikel 4, vijfde lid, Definitierichtlijn het voordeel van de twijfel te worden gegeven. In dit opzicht kan van verweerder worden verwacht dat deze bereid is te onderzoeken in hoeverre de verklaringen van de echtgenote konden bijdragen aan de geloofwaardigheid van eisers vrees. Daarnaast had verweerder reden moeten zien om nader onderzoek te verrichten, teneinde mogelijk informatie te vinden, welke afkomstig is uit een bron die objectiever is dan zijn echtgenote en die de vrees van eiser bevestigt. Volgens eiser had verweerder op grond van artikel 4, vijfde lid, Definitierichtlijn in ieder geval de plicht te onderzoeken of de verklaringen van de echtgenote van eiser passen binnen het algemene beeld zoals dit bestaat ten aanzien van Sierra Leone. Eiser stelt dat verweerder de Definitierichtlijn ten onrechte niet heeft nageleefd zodat de beschikking onzorgvuldig is voorbereid en onvoldoende is gemotiveerd.

Beoordeling van het beroep

2.4. Ingevolge artikel 34 Vw 2000 (oud) kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, aanhef en onder c, slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 voordoet.

2.5. Op grond van artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000, kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan worden afgewezen indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29 Vw 2000, is komen te vervallen.

Zaaknummer: Awb 07/34730

blad 4

2.6. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

2.7. Op grond van artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.

2.8. Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in Sierra Leone zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot eiser persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een verblijfsvergunning op die grond moet worden verleend.

2.9. Op grond van artikel 83, eerste lid, Vw 2000 dient de rechtbank bij de beoordeling van het beroep rekening te houden met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd. Met feiten en omstandigheden, bedoeld in het eerste lid, wordt ingevolge het tweede lid alleen rekening gehouden indien deze relevant kunnen zijn voor het besluit omtrent de verblijfsvergunning, bedoeld in de artikelen 28 en 33, of omtrent de ambtshalve verlening van een vergunning als bedoeld in artikel 14.

2.10. Bij onder meer de uitspraken van 28 maart 2002 (AB 2002/132) en van 20 februari 2004 (JV 2004/172) heeft de AbRS geoordeeld dat een besluit, waarbij een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 is verleend, niet in rechte onaanastbaar wordt, voor zover daarin ligt besloten dat geen verblijfsvergunning wordt verleend op één van de gronden a tot en met c van het eerste lid van artikel 29 Vw 2000. In haar uitspraak van 28 maart 2002 heeft de AbRS uitdrukkelijk gewezen op de door de Staatssecretaris van Justitie gedane toezeggingen dat - in weerwil van het feit dat de verlening van een verblijfsvergunning dient te worden gebaseerd op een beoordeling van de toepasbaarheid van de gronden, vermeld, in artikel 29 Vw 2000, in de daar aangegeven volgorde - die beoordeling opnieuw en ten volle zal plaatsvinden indien het mocht komen tot een voornemen tot intrekking van de verleende vergunning en dat hij zich alsdan in een eventueel daarop volgende procedure niet op het standpunt zal stellen dat die herbeoordeling niet kan worden aangevochten.

2.11. Gelet op artikel 34 in verbinding met artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, en artikel 83 Vw 2000 en in aanmerking genomen genoemde uitspraken van de AbRS en

Zaaknummer: Awb 07/34730

blad 5

verweerders bestendige toetsingspraktijk, is verweerder in beginsel gehouden de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen:

i) indien er op het moment waarop de verblijfsvergunning werd verleend, een andere grond voor verlening als bedoeld in artikel 29 Vw 2000 aanwezig was of, indien dit niet het geval is:

ii) indien er op het moment van het verstrijken van de geldigheidsduur van de verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd dan wel - gelet op artikel 83 Vw 2000 - op enig relevant moment nadien, een grond voor verlening van een verblijfsvergunning asiel als bedoeld in artikel 29 Vw 2000 aanwezig is.

2.12. De rechtbank stelt vast dat in de onderhavige procedure het geschil zich toespitst op de vraag of eiser van verweerder mocht verlangen dat hij nader onderzoek zou doen naar de door hem gestelde vrees voor vervolging van de autoriteiten en wraakacties van de burgers bij terugkomst in Sierra Leone. Dit, in het kader van de beoordeling door verweerder van de vraag of er op het moment van het verstrijken van de geldigheidsduur van de verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd dan wel, gelet op artikel 83 Vw 2000, op enig relevant moment nadien, aanleiding was eiser een verblijfsvergunning asiel te verlenen als bedoeld in artikel 29 eerste lid, aanhef en onder a en b, Vw 2000.

2.13. De rechtbank overweegt hiertoe als volgt. Verweerder heeft op 4 oktober 2001 een taalanalyse laten verrichten, waaruit blijkt dat de Sierraleoonse afkomst van eiser geloofwaardig wordt geacht. Voorts heeft verweerder, blijkens de thans bestreden beschikking, de door eiser gestelde feiten, welke hij ten grondslag heeft gelegd aan zijn asielaanvraag, geloofwaardig bevonden. Daarmee acht verweerder het aannemelijk dat eiser gevangen is genomen door de rebellengroep van "Superman" en dat hij tijdens de lange tijd die hij in gevangenschap bij hen heeft doorgebracht, gedwongen werd om deel te nemen aan de aanvallen op dorpen, waarbij mensen werden gedood en de dorpen werden geplunderd. De rechtbank is van oordeel dat het voorgaande, in samenhang gezien met de inhoud van de brief van de echtgenote van eiser, van 11 juni 2007, waaruit blijkt dat eiser in verband met zijn verblijf bij de rebellen door de autoriteiten in Sierra Leone wordt gezocht, nader onderzoek rechtvaardigt door verweerder naar de persoon van eiser, om zo doende vast te stellen of de gestelde vrees van eiser voor de Sierraleoonse autoriteiten en burgers reëel is. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder reeds gezien het voorgaande de thans bestreden beschikking onzorgvuldig voorbereid. Gelet hierop behoeft de beroepsgrond, inhoudende dat verweerder in strijd met artikel 4, vijfde lid, Definitieverordening heeft gehandeld omdat hij geen nader onderzoek heeft verricht, nog afgezien van het feit dat de rechtbank van oordeel is dat niet uitgesloten moet worden geacht dat deze bepaling aanknopingspunten biedt om te oordelen dat verweerder nader onderzoek had dienen te doen, geen bespreking meer.

2.14. Hetgeen hiervoor is overwogen leidt ertoe dat de bestreden beschikking in strijd is met het zorgvuldigheidsbeginsel, zoals neergelegd in artikel 3:2 Algemene wet bestuursrecht (Awb) en het motiveringsbeginsel, zoals neergelegd in artikel 3:46 Awb. Het beroep is om die reden gegrond. De overige beroepsgronden behoeven derhalve geen bespreking meer.

2.15. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat thans aanleiding. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarde per punt € 322,-, wegingsfactor 1).

Zaaknummer: Awb 07/34730

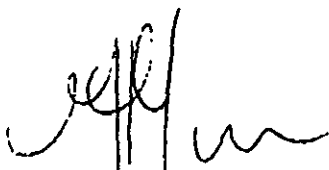
blad 6

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de bestreden beschikking van 14 augustus 2007;
- bepaalt dat verweerder een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiscres ad € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier dient te voldoen.

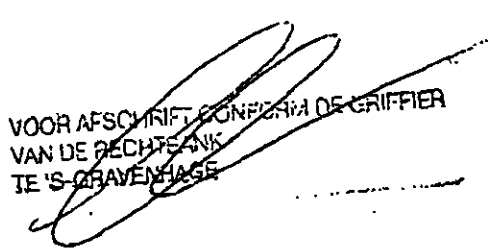
Aldus gegeven door mr. L.W. Janssen en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. M.K. van Haren als griffier op 20 juni 2008.

de griffier

de rechter

VOOR AFSCRIFT CONFERENTIE DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 23 JUL 2008

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

I

Postadres: Postbus 40052 8004 DB Zwolle

Telefoon 038 4691485
Fax 038 460 9152/9153Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Mr. E. Gerssen
038 - 888 6260
31 juli 2008
0108.16.2097

2
Hoger beroep Staatssecretaris van Justitie /

FASID VAN STATE	
INDE WET ✓	
31 JUL 2008	
ZAAKNR.	200805962
AAN:	✓
BEHANDELD: DO:	PAR:

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen van 20 juni 2008, verzonden op 3 juli 2008, met kenmerk Awb 07/34730.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

Mevrouw mr. N.A.P. Prommelen, senior procesvertegenwoordiger

Justitie

Ministerie van Justitie

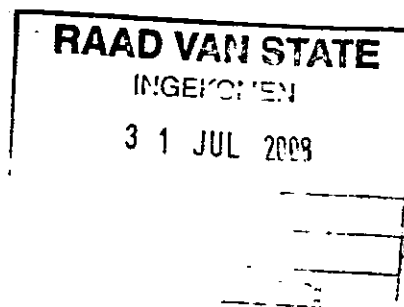
Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres Postbus 5800, 2280 HV Rijswijk

Telefoon 070-7794501

Fax 070-7795334

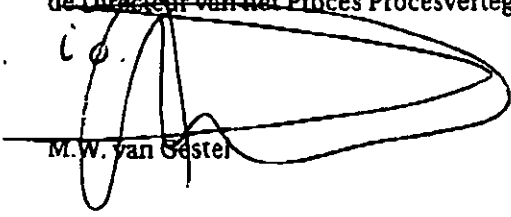
De Raad van State

Onderdeel	Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	mr. E. Gerssen
Doorkiesnummer(s)	038 888 6260
Datum	31 juli 2008
Ons kenmerk	0108.16.2097
Uw kenmerk	-
Bijlage(n)	-
Onderwerp	Schriftelijke lastgeving

Hierbij geef ik mevrouw N.A.P. Trommelen, senior procesvertegenwoordiger bij het Proces Procesvertegenwoordiging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst, schriftelijk last om als gemachtigde van de Staatssecretaris van Justitie bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State hoger beroep in te stellen tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen van 20 juni 2008, verzonden op 3 juli 2008, met kenmerk Awb 07/34730.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens deze
Het Hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
namens deze
~~de Directeur van het Proces Procesvertegenwoordiging~~

M.W. van Gestel

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
WETZAKEN	
31 JUL 2008	
ZAKEN	
AAR:	
BEHANDELD: DO:	PAR:

Hoger beroepsschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. N.A.P. Trommelen
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Groningen
van 20 juni 2008
met kenmerk 07/34730

Inzake:

met IND-kenmerk 0108.16.2097
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. T.H. Gerbrandy
advocaat te Leeuwarden

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mr. E. Gerssen
038-888 6260

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen van 20 juni 2008, verzonden op 3 juli 2008, met kenmerk Awb 07/34730 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 14 augustus 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 17 augustus 2001 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 18 januari 2002 is deze aanvraag ingewilligd.
- 2.3 Op 1 mei 2004 heeft verweerder een aanvraag tot verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33, Vw ingediend.
- 2.4 Bij besluit van 14 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.13 op blad 5 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank is van oordeel dat het voorgaande, in samenhang gezien met de inhoud van de brief van de echtgenote van eiser, van 11 juni 2007, waaruit blijkt dat eiser in verband met zijn verblijf bij de rebellen door de autoriteiten in Sierra Leone wordt gezocht, nader onderzoek rechtvaardigt door verweerder naar de persoon van eiser, om zo doende vast te stellen of de gestelde vrees van eiser voor de Sierraleonense autoriteiten en burgers reëel is. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder reeds gezien het voorgaande de thans bestreden beschikking onzorgvuldig voorbereid. Gelet hierop behoeft de beroepsgrond, inhoudende dat verweerder in strijd met artikel 4, vijfde lid, Definitienetwijken heeft gehandeld omdat hij geen nader onderzoek heeft verricht, nog afgezien van het feit dat de rechtbank van oordeel is dat niet uitgesloten moet worden geacht dat deze bepaling aanknopingspunten biedt om te oordelen dat verweerder nader onderzoek had dienen te doen, geen bespreking meer."

- 3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden overweging van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.14 en 2.15 op blad 5. Gegrondbevinding

van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

- 4.1 Uit onder meer de uitspraak van uw Afdeling van 27 januari 2003 volgt dat de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de Staatssecretaris behoort en dat die beoordeling slechts terughoudend door de rechter getoetst kan worden

Vgl: AbRS van 27 januari 2003, nr. 200206297/1, AB 2003/286.

- 4.2 Vervolgens blijkt onder meer uit de jurisprudentie van uw Afdeling dat het vorenstaande evenzeer geldt voor de beoordeling van het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die gestelde feiten ontleende vermoedens over wat hem als gevolg daarvan bij terugkeer aan behandeling te wachten staat.

Zie: AbRS van 11 februari 2005, nr. 200407775/1, JV 2005/152,
AbRS van 15 juni 2006, nr. 200602132/1 en 200602135/1, JV 2006/290.

- 4.3 De maatstaf bij die te verrichten rechterlijke toetsing is de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat de Staatssecretaris geleet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, bezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen. De beoordeling door de Staatssecretaris van het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan de gestelde niet gestaafde feiten ontleende vermoedens die onderdeel uitmaakt van de geloofwaardigheidsbeoordeling moet derhalve terughoudend worden getoetst door de rechter. Het is dan ook niet aan de rechtbank om haar eigen oordeel over de gegrondheid van de vermoedens van de vreemdeling in de plaats te stellen van dat van de Staatssecretaris.

Vgl: AbRS van 29 februari 2008, nr. 200707135/1 (www.raadvanstate.nl)
AbRS van 29 april 2008, nr. 200708676/1 (www.raadvanstate.nl)

- 4.4 Naar het oordeel van de Staatssecretaris heeft de rechtbank het voorgaande in de thans aangevallen overweging miskend. Hiertoe acht de Staatssecretaris het volgende redengevend.
- 4.5 Gelezen de overwegingen in de thans aangevallen uitspraak onder 2.11 en 2.12 ziet de aangevallen overweging onder 2.13 enkel op het hetgeen is opgemerkt in de bestreden beschikking van 14 augustus 2007 onder 4.3 (De beoordeling van de huidige situatie). De Staatssecretaris stelt vast dat niet door (thans) verweerder betwist wordt en niet in geschil is, hetgeen door de Staatssecretaris is opgemerkt onder 4.2 (De beoordeling ten tijde van de verleende vergunning).
- 4.6 In dat besluit van 14 augustus 2007 onder 4.2 en met name voornemen van 13 februari 2007 heeft de Staatssecretaris onder 3.2 ten aanzien van de geloofwaardigheid van de verklaringen het volgende geoordeeld.

"(.....) Echter om te concluderen tot een geloofwaardig (hetzij aannemelijk) asielfrelaas is tevens van belang dat door betrokkene, naast de feiten, tevens de aan deze feiten ontleende vermoedens aannemelijk dienen te worden gemaakt. Het door betrokkene aan het feit dat hij bij de rebellen heeft verbleven ontleende vermoeden dat hij vervolging heeft te duchten zijdens de Sierraleonse autoriteiten en de bevolking nu hij zal worden verdacht van banden met de rebellen, ontbreekt het echter aan het (benodigde) realiteitsgehalte.

Van belang is dat de vrees van betrokkene voor burgers en de autoriteiten in Sierra Leone een subjectieve vrees betreft, die betrokkene op geen enkele wijze nader onderbouwd dan wel geconcretiseerd heeft. Hiertoe wordt overwogen dat betrokkene ten tijde van zijn verblijf bij de rebellen nimmer in de negatieve aandacht heeft gestaan van burgers dan wel de autoriteiten in Sierra Leone. Daarnaast is betrokkene op 2 juli 2001 na zijn ontsnapping uit het rebellenkamp rechtstreeks naar een boot gebracht waarmee betrokkene vervolgens naar Nederland is gekomen. Van enig concreet ondervonden probleem is geenszins gebleken. Dat betrokkene mogelijke problemen vreest is derhalve enkel gebaseerd op zijn eigen, niet nader onderbouwde vermoedens, zonder enig realiteitsgehalte.

Gelet op het vorenstaande wordt overwogen dat het door betrokkene te berde gebrachte relaas niet geloofwaardig is dat betrokkene problemen heeft ondervonden in zijn land van herkomst. Mitsdien kwam betrokkene niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c Vw."

- 4.7 Aldus heeft de Staatssecretaris in het besluit, *en in beroep onbestreden*, geoordeeld dat er op het moment waarop de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29 eerste lid aanhef en onder d van Vw, aan verweerder werd verleend, geen andere grond voor verlening als bedoeld in artikel 29 Vw aanwezig was. Dit, nu het realiteitsgehalte van de door verweerder aan die feiten ontleende vermoedens over wat hem als gevolg daarvan bij terugkeer te wachten staat niet geloofwaardig is.
- 4.8 In het voornemen van 14 februari 2008 onder 3.3. bij de beoordeling van de huidige situatie, is als volgt geoordeeld:

"Het relaas van betrokkene, noch de overige thans bekende feiten en omstandigheden, afgezet tegen de algemene ambtsberichten van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Sierra Leone van 3 oktober 2000 (kenmerk DPC/AM-669413), 28 september 2001 (kenmerk DPC/AM-739404/02), 8 juli 2002 (kenmerk DPC/AM-754474/02), 31 juli 2003 (kenmerk DPC/AM-819114), 4 maart 2004 (kenmerk DPC/AM-837198) en 25 april 2005 (kenmerk DPC/AM-873436) zijn redenen om aan te nemen dat betrokkene op dit moment wel in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op één van de gronden van artikel 29, van de Vreemdelingenwet.

Hiertoe wordt allereerst overwogen dat *nog immer niet geloofwaardig is te achten* (cursivering NTR) dat betrokkene in zijn land van herkomst problemen heeft ondervonden. De stelling die betrokkene aanvoert, namelijk dat hij wel degelijk te vrezen heeft voor vervolging zijdens de Sierraleonse autoriteiten kan niet tot een ander oordeel leiden. Immers,

betrokkene heeft de informatie waarop hij zijn verklaring baseert verkregen van zijn echtgenote. Deze informatie is niet afkomstig uit een objectieve en verifieerbare bron en mitsdien kan aan de informatie geen waarde worden gehecht.

Voorts blijkt uit voornoemde algemene ambtsberichten dat in Sierra Leone een doorbraak in het vredesproces op gang is gekomen sinds 2 mei 2001. Het ingezette staakt-het-vuren van het akkoord van Ajuba van november 2000 hield stand en de ontwapening van strijders van het RUF, CDF en AFRC/ex-SLA werd grotendeels voltooid. Verder blijkt uit voornoemde ambtsberichten dat vele ex-rebellen sinds de start van het ontwapeningsprogramma hun wapens hebben ingeleverd en zijn gedemobiliseerd.

Voorts wordt vermeld dat de UNAMSIL in alle districten van Sierra Leone aanwezig is en de overheid voortgang heeft geboekt bij de uitbreiding van haar gezag naar de gebieden die eerder door het RUF werden beheerst. Op 18 januari 2002 is de oorlog officieel getindigd en sinds eind 2002 heeft de regering van Sierra Leone zijn autoriteit over het gehele land hersteld. Bovendien blijkt uit genoemd ambtsbericht dat de ontwikkelingen in het vredesproces een aanzienlijke verbetering van de mensenrechtensituatie in het land tot gevolg hebben gebracht. Er zijn geen aanwijzingen dat het leger en de politie in de verslagperiode ernstige mensenrechtenschendingen hebben gepleegd. Eveneens blijkt dat terugkeer in de samenleving van ex-rebellen en degenen die met hen verbonden waren (ook door rebellen ontvoerden) plaatsvindt.

De stelling van betrokkene dat de amnestieregeling niet voor hem zal gelden daar de regels in zijn land van herkomst anders zijn dan in Nederland en dat de amnestieregeling niet wordt nageleefd, kan niet tot een ander oordeel leiden. Immers, betrokkene heeft zijn stelling geenszins onderbouwd en enkel gebaseerd op zijn eigen vermoedens."

- 4.9 Vervolgens heeft de Staatssecretaris in bestreden beschikking van 14 augustus 2007, waarin het voornemen van 13 februari 2007 is herhaald en ingelast, in reactie op de zienswijze van 29 maart 2007 en de aanvulling op die zienswijze van 11 juli 2007 onder 4.3 ten aanzien van de geloofwaardigheid van de verklaringen geoordeeld:

"(.....) dat geen enkele waarde aan deze informatie (afkomstig uit een telefoongesprek met en een schrijven van 11 juni 2007 van Tedankay Kamara, toevoeging NTR) kan worden gehecht. Eerstens is hiertoe redengevend dat deze informatie niet uit onafhankelijke verifieerbare bron afkomstig is. De echtgenote van betrokkene kan immers niet als zodanig worden bestempeld. Daarbij valt geenszins uit te sluiten dat deze informatie op verzoek van betrokkene is gegeven. Te dezen wordt verder verwezen naar het voornemen van 13 februari 2007 waarin uitgebreid wordt gemotiveerd waarom de vermoedens van betrokkene aangaande de vrees voor repercussies omdat hij als rebel zal worden beschouwd niet reëel geacht worden."

- 4.10 Aldus heeft de Staatssecretaris, geleet op de samenhang tussen 4.2 en 4.3 in de bestreden beschikking, geoordeeld dat hij niet geloofwaardig acht het vermoeden van verweerder dat hij, vanwege zijn verblijf bij de rebellengroep van "Superman" deswege vervolging heeft te duchten tijdens

de Sierraleoonse autoriteiten en de bevolking van Sierra Leone. Hierbij is gewezen op de omstandigheid dat verweerder, ten tijde van zijn verblijf bij die rebellen nimmer in de negatieve aandacht van die autoriteiten danwel de bevolking heeft gestaan. Ook aansluitend aan zijn ontspanning uit dat rebellenkamp en zijn vertrek uit Sierra Leone evenmin is gebleken van concrete problemen.

- 4.11 De Staatssecretaris heeft hierbij vervolgens gewezen op de diverse algemene ambtsberichten van de Minister van Buitenlandse Zaken, inzake de situatie van ex-rebellen.
- 4.12 Hierbij is ten slotte opgemerkt dat verweerder voornoemde subjectieve vrees enkel heeft onderbouwd met informatie per telefoon en per brief van 11 juni 2007, verkregen van zijn echtgenote, mevrouw
Hierbij is evenwel gewezen op de omstandigheid dat deze informatie afkomstig is uit een niet objectieve bron, zodat aan de inhoud van die informatie geen waarde kan worden gehecht.
- 4.13 Aldus heeft de Staatssecretaris terecht en op goede gronden in redelijkheid kunnen oordelen dat het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens over wat hem als gevolg daarvan bij terugkeer te wachten staat niet geloofwaardig is.
- 4.14 Door evenwel in de thans aangevallen overweging te oordelen dat de brief van de echtgenote van verweerder nader onderzoek rechtvaardigt door verweerder naar de persoon van eiser, om zo doende vast te stellen of de gestelde vrees van eiser voor de Sierraleoonse autoriteiten en burgers reëel is, heeft de rechtbank het oordeel van de Staatssecretaris ter zake van de geloofwaardigheid van het relaas van verweerder ten onrechte en in strijd met voormelde jurisprudentie, zoals weergegeven onder 4.1 tot en met 4.3, niet terughoudend getoetst.
- 4.15 Temeer nu de rechtbank in de aangevallen overweging heeft miskend dat de informatie waarmee verweerder zijn subjectieve vrees heeft onderbouwd, enkel afkomstig is uit een niet objectieve bron. Immers, mede in aanmerking genomen het aanvankelijk oordeel omtrent de geloofwaardigheid, zoals hier voor onbestreden onder 4.7 is weergegeven, kan de brief van de echtgenote van verweerder niet leiden tot een ander oordeel omtrent de geloofwaardigheid. Nader onderzoek door de Staatssecretaris is derhalve evenmin geïndiceerd. De rechtbank heeft door aldus te overwegen haar eigen oordeel over de gegrondheid van de vermoedens van de vreemdeling in de plaats te stellen van dat van de Staatssecretaris.
- 4.16 De aangevallen uitspraak komt derhalve voor vernietiging in aanmerking.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 14 augustus 2007 ingestelde beroep.

Zwolle, 31 juli 2008

Gemachtigde

mr. N.A.P. Trommelen, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6260
relafax 038 460 9152